Quelle: http://manuscripta.at/?ID=592
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

debant. Illic vides quomo diuites
se humilient, et pauperes illic
insolent, ut dicit Augustinus in regula
ibi honorari gaudet, abiectionis
pristine oblitus est, genus suum
erubescit, prio nomen appellari
nolunt, amant nomina dignitatum,
Di vocant abbates, si pores, si
postis arridet oculis, hylarescat
faciem, appetunt in vultu signa co
scientie, et sic mimicat animi quod
obtinet, Ecce quo superbitur vice
tium timore. ¶ Sed quida claustra
les superbiunt vestium splendore, ta
les multum exaltant, et magno
zelo corrigendi sunt, quia undehu
miliari debent, inde superbiunt.
Monachi enim indumentum est humi
litatis signum, et in dicunt, ut ondit
Anselmus de ph. c. 89. q. nigri
monachi nigras, et albes ves
tes ferunt, ut pauperem reputet,
peccatorumque commonet, et q eydem
a capite usque ad pedes tegitur,
hoc eum facere a principio vite
usque ad finem hortatur. Unde c.
88. dicit idemque habitus ostendit
extrinsecus, id quod debet hic intrinsecus,
et monachos superbis, qui habitum ex
tenuit humilitatem pretendunt, mul
tum in conveniunt cum eis videntur
qui se tantum humilitatis habituri
hic Anselmus. Eccii quida claus
trales dicti efficiunt superiores plati
et abbates, ut episcopi et prelates ves
tes religionis mutant, colorem
extraneum petunt, imo vestibus
monachalibus depositis, mitras
seculares, pallia, et tunicas de
ferunt, et qui alios precedendo bo
nis exemplis, ipsos meliorare
debent, contrarium putant. Ubi Bernardus
missus est amicus. Jam in qt a
monachis no talor in habitu sed
color. i. magis altum vestimen
virtutum insistit. Pudet dicere
vinutum in pio studio mulierali
le, cui a monachis parum affectat,
in vestibus no varietas, nec salte
forma religionis retenta, de ha
bitu ornari, sed armari appe
tunt milites xpi, hic talibus in
vestibus que humilitatem pretendit,
superbia, et vanitatem ostendit,
ut idem Ber. in applicatione ondit

ait. Jam in qt ad indumentum
no quod utilis quitur, sed quod
publicus micat, no quod fri
gus repellat, sed quod superbie
compellat, no iuxta regulam qd
vilius pt comparari, sed quod ve
nustius, imo vanius ostentari.
Et infra. Ecce habitus nr. qd
dolens dico, qui humilitatem se
lebat esse in signum, a monachis
nri tpis in signum gestat superbie.
¶ Item tales in vestibus q
bus debent paupertate ondere
eorum vanitatem, et mundi po
pam conant exhibere, et multi
tudo secularium in bonitate pa
nnorum solet adiquari, et eos
preferre, sicut ostendit Hugo. v.
bi sup. lib. 2. c. 11. Cappa
nigri canonici, et cuculla mo
nachi, no differunt a pallio
militis, nec multum differunt habi
tus canonici regularis et seca
laris, si forte tantum in regula
rem videas archidyaconem
episcum, te videsse credendum. Et
Ber. ubi supra. vix iam in mis
sarum ordinis in veniunt que vesti
ri, que dignum miles, et mo
nacho, ex eodem panno pri
unt, sibi cucullam, et clamidem,
et quod pecus e illi qui in se
culo pro vestis aut vilis pan
nos hic consueverat, nec sup
nonas, et pecras hic contendit,
ut Hugo ubi sup. lib. 2. c. 11.
¶ Item quida claustrales qui i
lanceis vestibus debent vite
austeritatem ostendere, nec in li
neis molliis, solent in adere,
et molliem muliebrem pretendere,
cum statum cathedralem, de statu mo
nachorum. Cum ad monasterium
Unde Hugo ubi pius. In
ostentatione lanee vestis appe
tum contumacie ostendit, sed
in delectatione suavis panni su
avitatem molliem quesivit. Et
narrat ibi quo vidit monachum
de pia tunicia, qua stanni
nea tunica, et erat ille mönch,
no infirmus, sed petulans, et
sanus, pigmi equo residens,

Cyclo cuante et ducente, Cazioc e michi
tanmsla